

Tiszta udvar

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIV. évfolyam, 22. szám, 2020. május 29.

Parlamenti közvetítés valamikor a hét elején. Az ember erős késztetést érez, hogy kikapcsolja a tévét, de hát mégiscsak az ország vezető emberei vitatkoznak, mégpedig különösen nehéz helyzetben. Vírusveszély van, rendkívüli állapotok, ma még nem tudni, milyen végkifejlettel. Két hónap alatt megváltozott minden, az utcán maszkban közlekedő emberek, korlátozott kijárási lehetőségek, az ügy természetéből adódó gazdasági bajok. A lakosság jelentős része már egy hónapja fölélt a tartalékát, kiderült, hogy a különleges helyzetre tekintettel bevezetett távoktatás alapjában véve csődöt mondott – abból a szempontból mindenképpen, hogy az alapfokú oktatásban részt vevő iskolások harminc százalékának semmilyen informatikai háttere nincsen, vannak országrészek, ahol ez a szám ötven százalék.

Belenéz hát az ember a parlamenti közvetítésbe, mégis miről beszélnek a plenáris ülésen. Nyilván véletlen, de az első mondat, amit hall, a miniszterelnök szájából hangzik el: „...nem önök lötték ki az emberek szemét? Nem arról van szó, hogy kedden van az évfordulója annak a beszédnek, aminek nyilvánosságra kerülése kiváltotta az emberek elégedetlenségét, amit önök nem párbeszéddel, hanem kardszövegével és szemkilövetéssel próbáltak orvosolni?”